

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu mariupol sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«06» жовтня 2023

Старший слідчий СВ 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях капітан юстиції Бевалова Юлія Сергіївна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22023050000000656, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 20.02.2023, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Толстикіну Ларису Валентинівну, 03.10.1967 року народження, уродженку [REDACTED] Донецької області, зареєстровану за адресою: Донецька область, [REDACTED], [REDACTED], громадянку України, раніше не судиму, документовану паспортом громадянина України [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

про підозру у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, а також в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України

на порушення порядку, встановленого Конституцією України за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Толстикіна Л.В.:

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

В кінці 2013 на початку 2014 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у групи осіб (стосовно яких є окремі кримінальні провадження) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом проведення незаконного референдуму щодо зміни території України та утворення на території Донецької області України псевдодержавного утворення - так званої «Донецької народної республіки» (далі по тексту – «ДНР»), створення на зазначеній території незаконних органів влади.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області за підтримки керівництва Російської Федерації групою проросійсько-налаштованих мешканців Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та

Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (т.зв. «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Водночас на учасників політичного блоку терористичної організації «ДНР» покладаються обов'язки:

- створення так званих «органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;
- видача документів, які мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нелегітимних «органів державної влади «ДНР»;
- організація та проведення незаконних референдуму та виборів на територіях, підконтрольних «ДНР»;
- проведення агітаційної роботи серед населення Донецької області щодо діяльності терористичної організації «ДНР» з метою схвалення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;
- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;
- налагодження взаємодії між лідерами «ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам АТО;
- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

– надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» та для забезпечення їх протиправної діяльності;

– забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області так званої «ДНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України, та бюджетні установи, згідно Постанови Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Утримання частини території Донецької області, взятої під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, та досягнення завдання щодо зміни меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, потребує створення та функціонування на цій території єдиної системи органів виконавчої влади в так званій «ДНР».

Вказане в свою чергу та намагання досягти однієї з цілей, а саме створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ДНР» як легітимного державного утворення, що має власні органи державної влади та місцевого самоврядування, надання легітимності виконавчому процесу, призвело до прийняття представниками окупаційної адміністрації рішення щодо створення та функціонування так званого «Міністерства труда и социальной политики Донецкой Народной Республики», який би виконував функції органу виконавчої влади в так званій «ДНР».

Так, відповідно до так званого «Постановления Правительства Донецкой Народной Республики №30-12 від 10.10.2019 г. «Об утверждении Положения о Министерстве труда и социальной политики ДНР в новой редакции» -

міністерство праці та соціальної політики Донецької Народної Республіки є республіканським органом виконавчої влади, який здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянка України Толстикіна Лариса Валентинівна, 03.10.1967 року народження, 17.03.2016, перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме у м. Донецьку Донецької області, діючи умисно, керуючись ідеологічними мотивами, добровільно була призначена «Указом Главы Донецкой Народной Республики А.В. Захарченко № 70 от 17 марта 2016 года», на посаду так званої «исполняющей обязанности Министра труда и социальной политики Донецкой Народной Республики».

В подальшому, 03.12.2022, громадянка України Толстикіна Лариса Валентинівна, 03.10.1967 року народження, перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме у м. Донецьку Донецької області, діючи умисно, керуючись ідеологічними мотивами, добровільно була призначена «Указом Главы Донецкой Народной Республики Д.В. Пушиліна №111 от 03 декабря 2018 года», на посаду так званого «Министра труда и социальной политики Донецкой Народной Республики».

Встановлено, що адміністративна будівля «Министерства труда и социальной политики Донецкой Народной Республики» розташована за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Київський район, вул. Університетська, буд. 91.

Відповідно до п. 3.1., п. 3.3. та п. 3.6. так званого «Постановления Правительства Донецкой Народной Республики №30-12 від 10.10.2019 г. «Об утверждении Положения о Министерстве труда и социальной политики ДНР в новой редакции»» встановлено структурну ієрархію так званого «Министерства труда и социальной политики Донецкой Народной Республики»: 3.1. Міністерство очолює Міністр праці та соціальної політики Донецької Народної Республіки, який призначається на посаду та звільняється з посади Головою Донецької Народної Республіки за поданням Голови Уряду Донецької Народної Республіки; 3.3. Міністр має заступників, зокрема першого заступника; 3.6. У разі відсутності Міністра тимчасове виконання повноважень (крім участі у засіданнях Уряду Донецької Народної Республіки) покладається на одного із заступників Міністра відповідно до розподілу обов'язків.

На Толстикіну Л.В. як на «Министра труда и социальной политики ДНР» відповідно до п. 3.8. вищезазначеного «Постановления» покладено виконання наступних обов'язків та функцій:

3.8.1. бере участь із правом вирішального голосу на засіданнях Уряду Донецької Народної Республіки;

3.8.2. бере участь у підготовці постанов та розпоряджень Уряду Донецької Народної Республіки, організовує їх виконання у межах компетенції Міністерства;

3.8.3. бере участь у виробленні та реалізації політики Уряду Донецької Народної Республіки;

3.8.4. координує та контролює діяльність органів виконавчої влади, які перебувають у віданні Міністерства;

3.8.5. у межах, встановлених Урядом Донецької Народної Республіки, фонду оплати праці та чисельності працівників затверджує структуру та штатний розпис Міністерства за погодженням із заступником Голови Уряду Донецької Народної Республіки, який координує роботу Міністерства, відповідно до розподілу обов'язків;

3.8.6. затверджує положення про структурні підрозділи Міністерства та посадові інструкції працівників Міністерства;

3.8.7. погоджує структуру, граничну чисельність, кошторис, штатний розклад Республіканського центру зайнятості Міністерства праці та соціальної політики Донецької Народної Республіки, Державної служби у справах сім'ї та дітей Донецької Народної Республіки, Пенсійного фонду Донецької Народної Республіки, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань Донецької Народної Республіки, Фонду соціального страхування у разі тимчасової непрацездатності та у зв'язку з материнством Донецької Народної Республіки, Державної інспекції з питань дотримання законодавства про працю Донецької Народної Республіки відповідно до положень про зазначені установи;

3.8.8. погоджує штатні розклади управлінь праці та соціального захисту населення місцевих адміністрацій, територіальних центрів соціального обслуговування (надання соціальних послуг), установ системи соціального захисту населення із соціальної реабілітації інвалідів та дітей-інвалідів;

3.8.9 в установленому порядку призначає на посаду та звільняє з посади працівників Міністерства, директора Донецького Республіканського протезно-ортопедичного центру, заступників директора Республіканського центру зайнятості Міністерства праці та соціальної політики Донецької Народної Республіки; укладає, змінює, розриває із нею трудові договори;

3.8.10. призначає на посаду на умовах контракту (терміном від 1 до 3 років) та звільняє з посади директорів стаціонарних установ (будинки-інтернати), укладає, змінює, розриває з ними трудові договори (контракти); погоджує кандидатури на посаду заступника директора та головного бухгалтера стаціонарної установи (будинки-інтернати);

3.8.11. вносить пропозиції щодо призначення на посаду та про звільнення з посади керівників та заступників керівників Пенсійного фонду Донецької Народної Республіки, Фонду соціального страхування на випадок тимчасової непрацездатності та у зв'язку з материнством Донецької Народної Республіки, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань Донецької Народної Республіки, Республіканського центру зайнятості Міністерства праці та соціальної політики Донецької Народної Республіки, Державної служби у справах сім'ї та дітей Донецької Народної Республіки, Державної інспекції з питань дотримання законодавства про працю Донецької Народної Республіки;

3.8.12. погоджує призначення на посаду та звільнення з посади начальників та заступників начальників управлінь праці та соціального захисту населення місцевих адміністрацій, директорів територіальних центрів соціального обслуговування (надання соціальних послуг), центрів соціальної реабілітації для інвалідів та дітей-інвалідів; основних соціальних інспекторів;

3.8.13 планує роботу Міністерства, вживає заходів щодо вдосконалення організації та підвищення ефективності роботи Міністерства;

3.8.14. розпоряджається коштами у межах затвердженого кошторису на утримання Міністерства, відкриває (закриває) рахунки у банківських установах;

3.8.15. застосовує до працівників Міністерства, керівників підвідомчих установ заходи заохочення та дисциплінарного стягнення відповідно до чинного законодавства;

3.8.16. вносить в установленому порядку подання про нагородження державними нагородами та відзнаками Донецької Народної Республіки працівників Міністерства, підвідомчих Міністерству установ, та інших установ, організацій соціальної сфери;

3.8.17. видає накази, що мають нормативний характер, а з оперативних та інших поточних питань організації діяльності Міністерства – накази ненормативного характеру; підписує довіреності, договори (угоди, угоди та інші документи цивільно-правового характеру) та інші акти, що видаються у процесі виконання покладених на Міністерство завдань;

3.8.18. за дорученням Глави Донецької Народної Республіки, Голови Уряду Донецької Народної Республіки представляє Міністерство у підрозділах центральних органів виконавчої влади інших держав та міжнародних організацій;

3.8.19. у встановленому порядку проводить колективні переговори та укладає колективний договір з урахуванням вимог законодавства;

3.8.20. вносить до Міністерства фінансів Донецької Народної Республіки пропозиції щодо формування Республіканського бюджету Донецької Народної Республіки;

3.8.21. дає обов'язкові для виконання вказівки підвідомчим та координованим Міністерством установам, організаціям;

3.8.22. призначає перевірки діяльності установ, організацій, зазначених у пунктах 1.5., 1.7. цього Положення;

3.8.23. представляє Міністерство у відносинах з іншими органами виконавчої влади, підприємствами, установами, організаціями та громадянами;

3.8.24. здійснює інші повноваження відповідно до чинного законодавства.

З моменту призначення на посаду, громадянка України Толстикіна Л.В. реалізуючи свій злочинний умисел, за попередньою змовою групою осіб, з метою встановлення та утворення тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань, окупаційної адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією добровільно була призначений на посаду так званого «исполняющего обязанности Министра труда и социальной политики Донецкой Народной Республики» та в подальшому на посаду «Министра труда и социальной политики Донецкой Народной Республики» у зв'язку і чим виконувала покладені на неї вищезазначені посадові обов'язки.

Таким чином, Толстикіна Лариса Валентинівна обґрунтовано підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого

Конституцією України за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Також, Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території

України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (т. зв. «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Так, на учасників органів силового блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України у особі Збройних Сил України, інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, зокрема шляхом ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків, обстрілів населених пунктів тощо;
- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;
- вербування нових учасників до складу силового блоку «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;
- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області з метою їх виводу з-під контролю органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення «ДНР»;
- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення незаконних збройних формувань, які вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням;
- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами Збройних Сил України передбачених Конституцією та законодавством України функцій на тимчасово окупованій території України;
- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;
- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень «ДНР», захопленні, укріпленні та охороні зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області;
- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації Російської Федерації та самопроголошених органів влади «ДНР»;
- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності псевдодержавного утворення «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній

організації, приховування факту збройної агресії Російської Федерації проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з незаконним псевдодержавним утворенням «ДНР» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним Силам України;

- координація та узгодження своїх дій з радниками та інструкторами Російської Федерації, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях, та формування думки серед населення про законність власних дій;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою, агітаційними матеріалами тощо.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т. ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого

самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Донецької області з числа представників політичного блоку «ДНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Так, 15.12.2015 на тимчасово окупованій території Донецької області представниками т. зв. «ДНР» прийнято документ з ознаками нормативності «конституцію Донецької народної республіки». Відповідно до вказаного документу, одним із так званих «органів влади ДНР» є «народна рада Донецької народної республіки – парламент Донецької народної республіки», котрий є постійно діючим вищим та єдиним законодавчим (представницьким) органом державної влади «Донецької Народної Республіки», обирається на чотири роки та складається із 100 депутатів.

До повноважень вказаного «органу», відповідно до так званої «конституції ДНР», серед іншого, входять:

- прийняття «Конституції Донецької Народної Республіки» та «законів Донецької Народної Республіки», внесення до них змін;
- прийняття «постанов Народної Ради Донецької Народної Республіки» та внесення до них змін;
- встановлення адміністративно-територіального устрою «Донецької Народної Республіки» та порядку його зміни;
- розгляд питань щодо зміни кордонів «Донецької Народної Республіки»;
- призначення референдуму «Донецької Народної Республіки»;
- затвердження угоди про зміну кордонів «Донецької Народної Республіки».

Місцем розташування вказаного псевдооргану є: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Пушкіна, буд. 7б.

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента Російської Федерації з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

В цей же день, Президент Російської Федерації скликав позачергове засідання Ради безпеки Російської Федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності Донецької та Луганської народних республік.

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу Ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення Державної думи РФ та заявили про необхідність визнання Президентом РФ незалежності «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки», а одним із основних аргументів для прийняття такого рішення членами Ради безпеки РФ було проживання на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської

областей громадян Російської Федерації, у кількості понад 800 тисяч осіб, а також понад 1,2 мільйонів осіб, котрі подали документи на громадянство РФ.

Цього ж дня Президент Російської Федерації підписав указ про визнання незалежності Донецької народної республіки та Луганської народної республіки.

У подальшому, президент Російської Федерації (далі – РФ), а також інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі по тексту - ЗС РФ) на територію України.

24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який неодноразово був продовжений.

Як наслідок, агресія ЗС РФ та інших військових формувань, що діють на їх боці, призвела до тимчасової окупації частини території Донецької області.

За вище вказаних обставин, громадянка України Толстикіна Л.В., яка до початку повномасштабного вторгнення держави-агресора на територію України обіймала посаду т.зв. «в.о. міністра праці та соціальної політики «днр»» та т.зв. «міністра праці та соціальної політики «днр»» (*призначена на вказані посади указами т. зв. «голови «днр»» Захарченка О.В. № 70 від 17.03.2016 Пушиліна Д.В. № 111 від 03.12.2018 відповідно*), у продовження своєї діяльності, спрямованої на сприяння окупаційній владі та т.зв. «днр», добровільно погодилася зайняти посаду, пов'язану із виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у

тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора - так званому «уряді «днр»».

Так, 08.11.2022, указом т.зв. «голови «днр»» Пушилїна Д.В. № 10, Толстикїну Л.В. призначено на посаду «в.о. заступника голови уряду «днр»», а 11.12.2022 указом т.зв. «голови «днр»» Пушилїна Д.В. № 50 - на посаду «заступника голови уряду «днр»», зайнявши яку, Тостикїна Л.В. продовжила всебїчне сприяння окупаційній владі рф та т.зв. «днр» та приступила до виконання своїх обов'язкїв, пов'язаних з організацією та реалізацією виконавчої влади т.зв. «днр» на тимчасово окупованій території Донецької області, якї продовжує виконувати по теперїшній час.

У відповідності до положень ст. 1 «закона днр «О правительстве Донецкой Народной Республики», т.зв. «уряд днр» є вищим виконавчим органом державної влади «донецької народної республїки», здійснює виконавчу владу у «донецькій народній республїці», а також є колегїальним органом, що очолює єдину систему виконавчої влади у «донецькій народній республїці».

Згїдно з вимогами ст. 5 «закона днр «О правительстве Донецкой Народной Республики» до складу т.зв. «уряду днр» входять - «голова уряду днр», «заступники голови уряду днр» та «міністри», а також, за рїшенням т.зв. «голови «днр»» - керївники інших «республїканських органїв виконавчої влади донецької народної республїки».

При цьому, відповідно до тексту ст. 25 «закона днр «О правительстве Донецкой Народной Республики», Толстикїна Л.В., перебуваючи на посадї т.зв. «заступника голови уряду «днр»», має наступні повноваження:

- приймати участь з правом вирїшального голосу у засїданнях «уряду «днр»», виробленнї та реалізацїї полїтики «уряду «днр»»;
- приймати участь у підготовцї постанов та розпоряджень «уряду «днр»», забезпечувати їх виконання;
- координувати у відповідності з розподїлом обов'язкїв роботу республїканських органїв виконавчої влади, давати їм доручення;
- попередньо розглядати пропозицїї, проекти постанов та розпоряджень, внесенї до «уряду «днр»»;
- здійснювати інші повноваження, передбаченї законами, указами «голови «днр»» і постановами «уряду «днр»».

Крім того, Толстикїна Л.В., виконуючи свої обов'язки, пов'язанї з організацією та реалізацією виконавчої влади т.зв. «днр» на тимчасово окупованій території Донецької області, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Донецька, а також на території держави-агресора - РФ, регулярно публїкує дописи та здійснює фото-публїкацїї у власному Телеграм-каналї під назвою «Лариса Толстыкина» (https://t.me/tolstykina_dnr), де повідомляє про свою участь в якостї т.зв. «заступника голови уряду «днр»» у діяльності «уряду «днр»» та проведеннї заходїв і прийняттї рїшень у сферах охорони здоров'я, культури та соцїальної полїтики т.зв. «днр», в тому числї із залученням представникїв органїв державної влади країни-агресора - РФ, чим здійснює колаборацїйну діяльність, в тому числї шляхом всебїчного сприяння

окупаційній владі РФ та т.зв. «днр» на добровільно займаній нею посаді в окупаційній адміністрації.

На підставі викладеного, громадянка України Толстикіна Лариса Валентинівна обгрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий СВ 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУСБ України в Донецькій та Луганській областях
капітан юстиції

Юлія БЄВАЛОВА

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у провадженні –
прокурор Лівобережної окружної прокуратури
Донецької області

Віталій ШИДЛОВСЬКИЙ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО
Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають

право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрювана

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 20__ року.

Захисник

«___» год. «___» хвилин «___» жовтня 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий СВ 2 управління

(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУСБ України в Донецькій та Луганській областях

капітан юстиції

Юлія БЄВАЛОВА